

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYIKSZER:
szombaton és egyes rendkívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlévtár (városház,
földszint 7. sz. ide küldendők
a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodáján ide küldendők
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

BÉSZLER KÁROLY

1857—1911.

Szemünkben könnyekkel, lelkünkben igazán átértett fájdalommal irjuk meg a szomorú híradást *Bészler Károly* árvaszéki elnök hirtelen elhunytáról. Iróasztala mellől dőlt ki élete legszebb korában, munkabírásának teljességében. Világos elméjének fénye kialudt, emberszerető szíve megszűnt dobogni és mi mindannyian, kik szeretttük Benne az igazi Embert, a nemeslelkű barátot, szomorú meghatottsággal álltuk körül bus ravatalát...

Emlékezésünket, könnyeinket megérdemli, mert jó és nemes volt érzésben és gondolkozásban. Jelleme kristálytisza, fedhetetlen mint ember és köztisztviselő. Természete bámulatosan nyugodt és fegyelmezett, aki, bár tudta egyéniségének értékét, lelki kincseire mások rovására nem kérkedett. A kötelességek teljesítésében hűséges, a reábizott dolgokban pontos, a társadalmi érintkezésben kedves modorú. Alaptermészete csöndes, mely azonban nem szerette a komorságot, hanem vágyódott derűs órák lelketnemesítő örömei után. Nyílt lelkű, ha kellett vasakaratu, a szenvedések láttára azonban hamar ellágyuló szív, mely nyitva volt azok részére, akik szeretettel és bizodalommal fordultak hozzá. Családi élete példás, az igazi mélységes szereteten nyugvó, tiszta oltár, hol boldog és megelégedett volt mindenkor. Egy boldogságos élet tört össze a Bészler Károly ravatalánál, egy hűséges asszony sir mélységes gyászban szíve felének koporsójánál, keresve azt a jó embert és gyöngéd férjet, aki neki üdve, mindene, dicsősége, büszkesége és boldogsága volt... Keresi, keresi elszállott lelkét velünk együtt, akik szintén szeretttük a megboldogultat azzal a baráti érzéssel, mely nem szakadt el a sirgödörnél, hanem él az emlékezetben és kegyeletben...

Halála előtt alig pár órával beszéltünk vele, amikor nem is sejtettük, hogy mellette leleselkedik az enyészet komor anyyala... Nemes szép alakján nem látszott meg, hogy a sir szélén áll... És ma már kihült szívvel pihen virágokkal borított koporsójában és mi meghajolva a fensőbb akarat hatalma előtt, könnyeborult arccal elmékdünk az emberi élet mulandóságáról, siratva kartársaink és barátaink egyik legjobbját...

A megboldogult elhunytát őszinte részvétellel érzi városunk egész közönsége. Mert gyors elmulása nemcsak a tisztikar vesztesége, de egész társadalmunknak szomorú napja... Egy egész *Embert* temettünk benne, aki sokáig hiányozni fog közöttünk, mert jó volt és életének minden cselekedete az emberiség szeretetén és a kötelességek teljesítésén épült fel...

Megnyílt sírjánál kisérje őt a békés nyugalom és a mi emlékezetünk, kegyeletünk. Adjon neki a Mindenható csöndes pihenést, zavartalan siri álmot a feltámadás reggeléig és vigasztalást mindazoknak, kik a lét és nemlét nagy kérdése felett eltűnődve meghatottan álltak ravatalánál.

K. Á.

Néhány szó a városi tisztviselők és alkalmazottak fizetési különbözetének megadóztatásához.

A debreceni kir. pénzügyigazgatóság tudvalevőleg átirat a városi Tanácshoz, hogy terjessze be a városi tisztviselők és alkalmazottak részére ideiglenesen adott drágasági pótlék mennyiségét és az azt élvezők névsorát.

Pénzügyi élelmesség, kötelessége neki, ezt el nem vitathatja senki; — más dolog aztán, hogy kötelesek vagyunk-e ezen megterhelést fizetni, jogos és törvényes-e ezen adókövetés?

Némelyek az 1909. évi új adótörvény alapján felelőleg gondolták a megterhelést megkísérelését; ez azonban nem áll, mert az 1909. évi adótörvények közül a IX. törvény cikk végrehajtása bizonytalan időre felfüggesztett s így ennek az alapján egyetlen fillér sem vehető ki.

Régi a törvény, amelyre a kir. pénzügyigazgatóság hivatkozik, az igaz azonban, hogy még maig is érvényben van és marad is, míg a fent említett, már készen levő — s bizony sok feldozásra szoruló — 1909. évi IX. t. c. életbeléptetése meg nem szünteti.

A megkísérelt megadóztatás az 1875. évi XXIX. t. c.-re alapították, melynek 5. §-a szerint minden jövedelem adóköteles — s így a városi tisztviselők ideiglenes drágasági pótléka is. Hanem hát nem így áll a dolog.

A városi tisztviselők nem drágasági pótlékokat élveznek, hanem fizetési különbözetet kapnak a törvényhatósági bizottság határozata folytán és pedig a régi fizetés és az új szervezeti szabályrendeletben előírt fizetés közötti különbözetet, amelyet meg lehet ugyan adóztatni, de nem mint drágasági pótlék címen élvezett jövedelmet, hanem mint törzsfizetést, ez pedig nagy különbség.

De szerintem nem az a kérdés, hogy az élvezett fizetés mily címen adatik, a jogcím csak forma és nem ez a dolog lényege, hanem mi is hát tulajdonképpen az a megadóztatandó járandóság?

Ha utolsónak maradnék is, még akkor is állítanám, hogy azon a napon, amikor Debreczen sz. kir. város az újabb fizetésekre vonatkozó szabályrendeletét a város bizottsági közgyűlésé jövhagyta, ettől kezdve — bár általánosságban drágasági pótléknak nevezik a régi és új fizetés közötti különbözetet — nem azt, hanem teljes járandóságunkat, vagyis kizárólag és egyedül fizetést kapunk és lakbért, — eltekintve attól, hogy ezen szabályrendelet jóváhagyása még ma is formális eljárás alatt van. Itt tehát nem drágasági pótlékról van szó, hanem fizetésről, amely egy köztörvényhatóság által alkotott szabályrendeleten alapszik és amelyet működési pótléknak se lehet nevezni, — bár ez esetben érinteni se lehetne, mert ez az 1875. évi XXIX. t. c. alapján is adómentes élvezet.

Meg kell tehát akadályozni városunk előjáróságának a pénzügyigazgatóság tuluzsóságán alapuló s megkísérelt újabb megterhelésünket, mert bár a lakbér címen kapott összeget nem értheti megterhelést, csak a fizetési különbözetet, mindazonáltal a folyton emelkedő drágaság egyetlen fillér elvonásával is nehezebbé teszi a megélhetést.

Nagy Gyula.

Körrendelet.

31.464
V—u. /1911. B. M. számú körrendelet.

A hivatalvesztésnek, politikai jogok gyakorlathoz való felfüggesztésének és a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásnak nyilvántartása.

(Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének.)*

Abból a célból, hogy a hivatalvesztésben és politikai jogok gyakorlathoz való felfüggesztésben álló mellékbüntetésre nézve a Btk. 54—59. §-ában, ugyszintén a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásra nézve a Btk. 60. §-ában és különös részében foglalt rendelkezések pontosan végrehajthassanak, az igazságügyminiszter ur e nyilvántartáshoz szükséges büntető bírósági adatok közlése tárgyában a mellékelt rendeletet bocsátotta ki.

Miután a hivatalvesztés és politikai jogok gyakorlathoz való felfüggesztését kimondó ítéletek tekintetében a büntető perrendtartásról szóló 1896: XXXIII. t. c. 330. §-a azt rendel, hogy azok az elítélt törvényhatóságával közlendőek, miután a továbbá a kérdéses nyilvántartás ügyében eddig intézkedett 1881. évi 29,555. B. M. számú rendelet** is csak a nyilvántartást rendelje el, de a hatóságot, mely azt vezesse ép úgy, mint az előbb említett törvény határozottan nem jelöli meg: egyöntetű eljárás céljából elrendelem, hogy a kir. bíróságok által az igazságügyminiszteri rendelet értelmében megküldött büntető adatokról úgy a Cím, mint az elsőfokú közigazgatási hatóságok (főszolgabírák, r. t. városok polgármesterei, Budapestben csak a székesfővárosi tanácsa) nyilvántartást vezessenek.

29,555—1881. B. M. számú rendelet.

(Valamennyi törvényhatóságnak.)

A büntetésekről és vétségekről szóló magyar büntető törvénykönyv 54-ik §-ának rendelkezéséhez képest, bizonyos törvényszegések elkövetői ellen, a szabadságvesztés büntetésen felül mellékbüntetésként a hivatalvesztés és politikai jogok gyakorlathoz való felfüggesztése is alkalmazandó.

Miután az ezen mellékbüntetéseket megállapító ítéletek pontos végrehajtása s a netáni visszaélések megakadályozása csak azon esetben remélhető, ha a fenytett bíróságoknak ily mellékbüntetést megállapító jogerős ítéletei kellően nyilvántartatnak: az igazságügyi m. kir. miniszter ur részéről folyó évi május hó 3-ik napján 20,056. sz. a. hozzá intézett iteni megkeresésem folytán, folyó évi június hó 7-ik napján 13,865. szám alatt kibocsátott körrendelettel felhivatva az összes elsőfolyamodású királyi törvényszékek és járásbíróságok, elis — amennyiben ezt eddig nem tették volna — mindazon ítéleteket, amelyekben a hivatalvesztés és a politikai jogok gyakorlathoz való felfüggesztése együtt vagy külön kimondatik, a jogerőre emelkedés után másolatban az elítélt egyénre nézve illetékes közigazgatási hatósággal mulatbanul közölje, az 1878. évi V-ik törvény cikk életbelépte óta eddig hozott s a jelzett mellékbüntetéseket már alkalmazott jogerős ítéleteket pedig ezuttal utólag küldjék meg.

A fennebbiek előre bocsátása után ezenel felhívom a megye (város) közönségét, hogy az e részben illetékes saját közegeit mielőbb utasíttassa, miszerint az elsőfolyamodású királyi törvényszékek, illetve járásbíróságok részéről közlendeti ily ítéletek a pontos végrehajtás és netáni vissza-

* Ez a körrendelet Fiumára is kiterjed.

** A hivatkozott 29 555—1881. B. M. számú rendelet az alábbiakban egész terjedelmében közöltek:

élesek megakadályozása érdekében, általuk is pontosan nyilvántartassanak és szigorúan ellenőriztessenek.

Budapesten, 1881. évi június hó 30-án.

E nyilvántartás rovatai a következők:

1. Az elítélt neve,
2. lakhelye,
3. születési éve,
4. foglalkozása,
5. főbüntetés neve és tartama,
6. a mellékbüntetés neve a) hivatalvesztés, b) vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztése c) vagy szak-képzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltás,
7. mellékbüntetés tartama,
8. szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megkezdése, befejezése,
9. mellékbüntetés hatályának kezdete és vége (naptár szerint),
10. megjegyzések.

Oly célból, hogy e nyilvántartás az emített elsőfokú közigazgatási hatóságok által is vezethető legyen, felhívom a Cimet, intézkedjek az iránt, hogy a nyilvántartás adatai a felsorolt rovatok kitöltése végett az elsőfokú közigazgatási hatóságokkal mindig közöltessek.

Együttal — mihez tartás végett — még értesítem Cimet, hogy a nyilvántartásban foglalt adatokról ugy a központi választásnyomnak, mint más közigazgatási hatóságoknak (pl. városi rendőrkapitányok, községi előljáróságok stb.) hivatalból, további illetékes intézkedés végett, illetőleg azok megkeresésére értesítés adható. A kir. bíróság által közölt ítéleteket azonban Cím megőrizni tartozik és azokat őrizetből ki nem adhatja azon indokból, mert büntető ítéleteknek tágkörben való közlése jogos magánérdekbe, sokszor közérdekbe is ütközhetik.

Budapesten, 1911. évi március hó 22-én.

A miniszter meghagyásából:

Szabó s. k.,
ministeri tanácsos.

Melléklet a 31,464—1911. B. M. számú körrendelethez.

A m. kir. igazságügyminiszternek 15,325—1910. I. M. számú rendelete.

A hivatalvesztésnek, a politikai jogok gyakorlatától való felfüggesztésnek és a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásnak nyilvántartásához szükséges büntető bírósági adatok közlése.

A Bp. 330. §-ának utolsóelőtti bekezdése szerint „oly jögerős ítélet, mely hivatalvesztést vagy politikai jogok gyakorlatának felfüggesztését együtt vagy külön állapít meg, az elítéltnak törvényhatóságával közlendő”.

Ezen rendelkezésnek végrehajtása céljából a következőket rendelem:

A hivatalvesztést vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztését együtt vagy külön megállapító büntető ítéletet jögerőre emelkedése után az első bíróság az elítélt lakhelye szerint vagy lakhely hiányában tartózkodó helye szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselőjének (alispán, polgármester), Budapesten a székesfőváros tanácsának haldéktalanul megküldi.

Ha az elítéltnak a magyar büntető törvénykönyvek hatályosságának területén lakhelye vagy tartózkodó helye nincsen vagy ismeretlen, az emített ítéletet az eljárás első bíróság székhelye illetékes törvényhatóság első tisztviselőjéhez (Budapesten a székesfőváros tanácsához) kell küldeni.

Ha az ítélet újrafelvétel folyamán hozott új jögerős ítélet, vagy a kir. Curiauk a jogszűrés érdekében hozot

határozata következtében hatályát veszítette, erről az első bíróság a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapest székesfőváros tanácsát) a már megküldött ítéletre hivatkozással, az újabb határozat megküldése mellett értesíti.

Mintthogy abban az esetben, ha az elítélt ellen főbüntetésül szabadságvesztés-büntetés szabott ki, a hivatalvesztésben és a politikai jogok gyakorlatának ideiglenes felfüggesztésében álló mellékbüntetésnek tartama a Btk. 57. §-a értelmében a szabadságvesztés büntetésnek, — a főbüntetés elévülése esetében pedig ennek befejezetlen kezdődik: ennelfogva a főbüntetés végrehajtására illetékes kir. ügyészség, illetőleg kir. járásbíróság köteles a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának megkezdéséről és a szabadságvesztés-büntetésnek lejártáról, — elévülés esetében pedig arról értesíteni, hogy mely napon következett be az elévülés.

Ha a szabadságvesztés-büntetés vagy a hivatalvesztésben, illetőleg a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés királyi kegyelem útján elengedtetett, a kir. ügyészség, illetőleg a kir. járásbíróság erről a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) a legfelsőbb elhatározás keltének feltüntetésével értesíti.

Ha a hivatalvesztésben vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés tartamának a törvényhatóság első tisztviselőjével (Budapesten a székesfőváros tanácsával) a szabadságvesztés megkezdésekor előre közölt kérdőpontja akár azért, mert a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása félbeszakadt (Bp. 513—516. §§.), akár bármely egyéb okból módosul, erről szintén kell értesíteni a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) s vele együttal az az időpont is közlendő, melyre a változás folytán a hivatalvesztésben és politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés hatályának kezdete esik. A jelen bekezdésben említett értesítés — közlés — abban az esetben, ha a szabadságvesztés-büntetés polgári letartóztatási intézetben hajtatik végre, ezen letartóztatási intézet főnökének (kir. ügyész, igazgató), ha pedig a büntetés katonai letartóztatási intézetben fogantatottatik, azilletékes kir. ügyésznek a kötelessége.

Ebben a rendeletben foglalt hatályokat megfelelően kell alkalmazni, ha a bíróság az elítéltet szakképzettséget kívánó foglalkozás gyakorlatától végképpen vagy határozott időtartamra jögerősen eltiltotta.

Jelen rendeletem az 1911. évi április hó 1-én lép életbe. Budapest, 1911. évi február hó 13-án.

J gyümölcsstermelés érdekében.

(Hernyóirtás.)

Mindazok, akik csak némileg is ismerik a debreczeni gyümölcspiacot, tapasztalhatták, hogy ott rengeteg ferges gyümölcsöt találunk. Már pedig a ferges gyümölcs nem egészséges a szemnek, nem is kél el oly jó áron, mint az etetéséges.

Évről-évre megjelenik a hivatalos rendelet, mely a hernyózást kötelezővé teszi, sőt büntetéssel sújtja azokat, akik ezen rendeletnek eleget nem tesznek. Amde a kertés szőlőtulajdonosok nem mindenike hallgatja meg a jóakaratu és a termelősként használt célzó rendelkezést és így azoknak a fáradozása is meddő marad, akik eleget tesznek a törvény parancsának. Mert a szőlőskertekben már az is veszedelmet hozó, ha egyetlenegy tulajdonos is elmulasztja

a hernyóirtást, mert ezek szertemennek és a már kitisztító területen is pusztítanak.

Külföldön, sőt nálunk Magyarországon is más gyümölcstermelők helyeken egymást ellenőrzik a kerttulajdonosok a hernyóirtás kötelező munkájában és szinte kényszerítik egymást a gyümölcspszitító és a termést megmegrontó hernyók irtási munkájára. Ennek aztán meg is látszik üdvös eredménye, mert az ilyen gondosan kezelt kertekben egészséges, télen eltartható, nyáron élvezhető gyümölcs terem, melyért magas ár adnak amellett, hogy a fáknak termőképessége nem romlik.

A gyümölcstermelés nem sok kiadással jár és a befektetett tőke dusan meghozza kamatját. Nem kell hozzá csak kedvező időjárás és gondos művelés. Hasznossága mellett szép foglalkozás, mely a kedélyt is nemesíti, az embert szórakoztatja és a fejlődő fák virágzása, termése gyönyörrel tölti el.

Ha végignézzük csodás kertjeinket, ezer és ezer csenevészfát látunk hitvány, férges gyümölcstermésű, mely talán még pálinkafőzésre sem alkalmas. Ily módon gazdáink ezreket veszítenek el pusztán azért, mert a hernyóirtás csekély költségű és az ezzel járó fáradságot sajnálják. Ezen nembánomsággal aztán nemcsak maguknak ártnak, hanem szomszédaiknak, sőt az összes kerttulajdonosoknak, míg egyező akaratall elháríthatnák a gyümölcs épségét és mennyiségét megmegrontó veszedelmet.

A kőző é a közhaszn érdekében arra figyelmeztetjük tehát a kerttulajdonosokat, hogy a jövendő gyümölcstermés érdekében siessenek — ha még nem tették — a hernyóirtást megkezdetni és a jó egészséges és üdvös gyümölcs természetét biztosítani. Erősödjék meg lelkükben az a gondolat, hogy ezzel nemcsak maguknak használnak, hanem a piacra kerülendő gyümölcs általános értékét is emelik.

Hírek.

— **Husvét ünnepe.** A feltámadás eszméjét ünnepli Husvételkor a keresztény világ. És az eszme a kereszténység magva, egyszersmind perdöntő bizonygása annak, hogy Krisztus vallása isteni mű és nem emberi gondolat eredménye. Ezen a napon egy új világ keletkezett. A bálványok kora lejárt, a babonák, előlételek leomlottak és átvette uralkodását a szeretet, mely világosságot árasztott a bűnök által elsötétült, szeretlen világra. És az új eszme, mely szétverte a köztélt köveit, végig haladva a Golgota utján, kilépett sírjából... A felélesztett Istenemben a hajnali órák csöndejében elhagyja ideiglenes nyugóhelyét, a felkelő napnak sugározóneben az isteni hatalom által elmozdított kövekre áll és fennhangon hirdeti az örök eszme diadalát e szavakkal: *Notite buhere, ego sum Alleluja... Az emberi gonosság minden vihara egyesül, hogy kioltsa a krisztusi eszme világosságát. A kába tanok fektelen emberei harcra keltek az isteni eszmével és meg akarták ölni azt csírájában. Harminchárom esztendőn át leselkedtek a Megváltó életére és mikor vak dühökben keresztre szegtek az Igazságot, meg voltak győződve, hogy végezték az Eszmével... Rontsátok le a templomot és én harmadnapra felépitem azt — mondotta az Üdvösítő jólsása, — szava beteljesedett. A hatalom lebontotta az Isten templomát, de a nagypénteki tragédia után az Igazság ereje győzedelmeskedett a világ felett... Ennek a nagy Igazságnak diadalát ünnepli ma a keresztény világ. Ünnepli azzal a kegyelettel és a vallásos szív aza áhitáttal, mely méltó ezen nagy eszmében. Alleluja! Alleluja!*

— **Bészler Károly halála.** Bészler Károly árvaszéki elnök hirtelen elhunyt alkalmából a városi tanács csütörtökön tartott ülésében Kovács József polgármester meleg szavakkal emlékezett meg a megboldogultról. A tanács elhunyt tisztársának haláláról gyászlapot adott ki, özvegyéhez részvét iratot küldött, emlékezetét és érdemeit jegyzőkönyvbe iktatta, koporsójára koszorút helyezett és a temetésen megjelent az egész tanács és a tisztikar. A városi tanács és tisztikar jelentése így hangzik: *Debrecczen sz. kir. város tisztikara megilletődött szívvel jelenti, hogy érdemeiben gazdag munkatársa Bészler Károly tanácsnok, árvaszéki elnök folyó hó 12-én, esti 10 és fél órák körül, életének 54-ik, a városnál eltöltött szolgálatának 26-ik évében elhunyt. Földi maradványait a Burgundia-utcai 19. számú háztól folyó hó 14-én, Nagypénteken délután 4 órákor helyezük örök nyugalomra. Debrecczen, 1911. évi április hó 13-án. Emlékét kegyelettel őrizzük!*

A gyászoló család a következő szövegi gyászjelentést adta ki: *Fájdalommal, mélységes gyászunkkal jelentjük szeretett férjem, vejnünk, unokaöcsm, testvérünk, sógorunk Bészler Károly városi tanácsos, árvaszéki elnök, presbyter és főiskolai gazdasági tanácsos folyó évi április hó 12-én, este 10 óra után, élete 54-ik, boldog házassága 22-ik évében váratlanul, szívszélhűdéshben történt elhunytát. Istenben boldogult halottunk kihűlt tetemei folyó április hó 14-én, délután 4 órákor először Burgundia-utca 19. szám alatt levő házuknál, majd a Kossuth-utcai ref. templomban tartandó gyászszertartás után a Kossuth-utcai temetőben fognak örök pihenőre tételni. E végítesszégeteleire családunk rokonait, barátainkat, ismerőseinket czennel meghívjuk. Legyen nyugodt sír alma, s áldott pihenése! Szerető felesége: Özv. Bészler Károlyné Horváth Erzsébet. Ipa és napa: Horváth István és neje Csóka Eszter. Testvérei: Bészler Róza; Bészler Karolina Máté Ferencné gyermekeikkel; Bészler Mária Kőszegváry Lajosné; Bészler Luiza Nánássy Lajosné gyermekeikkel. Nagynénje: Özv. Nánássy Lajosné sz. Bészler Juliánna. Sógorai és sógoróni: Horváth Eszter Kiss Lajosné gyermekeikkel; Horváth József nevével és gyermekeikkel; Horváth Mária özv. Szabó Zsigmondné gyermekeivel; Horváth Róza Udvarhelyi Gézáné; Horváth Ferenc nevével és gyermekeivel. A többi rokonok nevében is.*

Életrajzi adatait a következőkben közöljük: Bészler Károly született Debrecczenben 1857 december 22-én. Iskoláinak befejezése után letéven a jog- és államtudományi vizsgálatot a kereskedelmi tanfolyamot is elvégezte. Mint igen fiatal ember a szegedi kereskedelmi banknál, majd az ottani gázgyárnál pénztáros volt. Innen azonban nemskára hazajött és 1885-ben a város szolgálatába lépett, mint közigazgatási gyakornok. A következő évben helyettes, egy év múlva világoságos gyámpénztárosnak választották, 1890-ben pedig közgyám lett. Degenfeld József akkori főispán 1893-ban tb. árvaszéki elnöké nevezte ki, ugyanazon évben ölnök és 1895-ben ideiglenesen árvaszéki elnöké nevezte ki. 1896-ban az általános tisztújítás alkalmával tanácsnokká, egyben árvaszéki elnöké választotta meg a közgyűlés bizalma. Puky Gyula volt főispán tb. főjegyzővé nevezte ki. 1896 óta fáradhatlan buzgalommal végezte az árvaszéki elnöki teendőit és ugyszólván utolsó pillanatáig az iróasztalnál intézte az árkv ügyeit.

A megboldogult temetése pénteken délután 4 órákor ment végbe. Debrecczen város közönsége könnyeit és virágait elhozta a ravatalra. Ott láttuk társadalmunk színet-javát, a városi Tanácsot és tisztikart. A gyászánál elhangzott ének után a Kossuth-utcai templomba vitték a koporsót s ott Csiky Lajos theologiai tanár mondott meghatót szívvel szívet imát. Künn a temetőben Könyves Tóth Mihály dr. bucsuztatta el költői beszédben a megboldogultat.

— **Hitelesítő közgyűlés.** Debrecczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága április 7-ikén délután 3 órákor hitelesítő közgyűlést tartott *Domahidy Elemér* főispán elnöklésével.